PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV — Nr. 375 (5809) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Duminică 24 noiembrie 1968

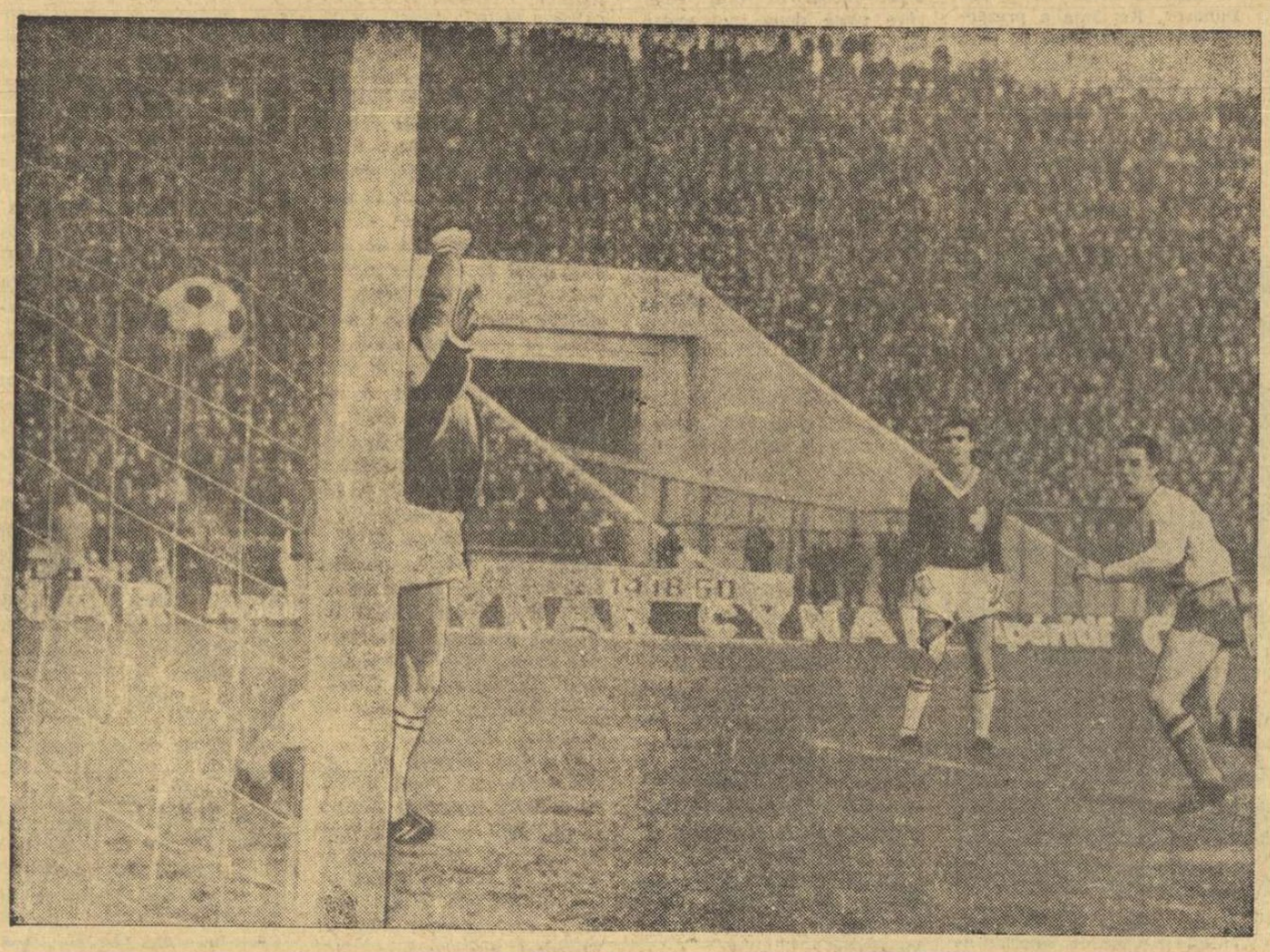

Domide a țîșnit și a reluat irezistibil cu capul. Grob este învins a doua oară!

Foto: A. NEAGU

În preliminariile C.M. de fotbal

ROMÂNIA-ELVEȚIA 2-0 (0-0)

TOTUL E BINE CÎND SE TERMINĂ CU BINE...

N-a fost acel „7-0", poate exagerat, cerut mai mult în necazul bine organizatei galerii elvețiene, de către un sufletist de-al nostru care a trecut în pas alergător prin fața tribunei cu o pancartă, un 7-0 care trebuia să spulbere amintirea acelui 1-7 de la Zürich, dar a fost, totuși, pînă la urmă, o victorie clară, care a adus satisfacție spectatorilor.

A fost o victorie remarcabilă, atît prin prisma jocului prestat de echipa noastră în repriza a II-a, cît și prin valoarea surprinzător de bună a adversarilor. Căci, fotbaliștii elvețieni, deși nu sînt prime viori în fotbalul european și n-au un palmares de aur, reprezintă în momentul de față, judecînd cel puțin după evoluția de ieri, o garnitură redutabilă, cu o concepție de joc dintre cele mai realiste, cu jucători care își cunosc misiunea și pot face față grelelor partide din deplasare, așa cum s-a întîmplat la Moscova, unde au ținut în șah apreciata echipă a U.R.S.S. (2-2).

Iată de ce, fără a ne lăsa cuprinși de un entuziasm amețitor, care intervine de obicei după o victorie, trebuie să spunem că rezultatul de ieri ne oferă destule elemente de satisfacție, după o serie de eșecuri în competițiile oficiale, cu miză. În primul rînd, datorită acestei victorii, care putea fi și mai netă, dacă norocul ne-ar fi surîs puțin, continuăm cursa pentru calificarea în turneul final al campionatului mondial de fotbal din Mexic. Este exact ceea ce s-a dorit să se obțină prin rezultatul acestei întîlniri, chiar dacă ea nu ne-a dăruit o revanșă, deplină, așa cum mulți dintre noi au visat-o.

N-am putea afirma că n-am avut și multe momente de suferință, de neliniște. Primele 45 de minute au însemnat un adevărat coșmar. Acele ceasornicului alergau parcă mai repede ca oricînd, fără să ne ofere măcar speranța unei victorii. Toate drumurile spre poarta lui Grob erau închise de faimosul „lacăt elvețian", dar cheia n-o găsea nici unul dintre jucătorii noștri, deși atacau cu insistență. Era greu de trecut peste o apărare atît de fermă, atît de lucidă și calmă în același timp, mai ales că nu s-au putut dezlănțui acele atacuri-surpriză, urmare a unui joc rapid, care să destrame apărarea adversă. În această parte a meciului, mijlocașii noștri au ținut prea mult mingea, au folosit prea mult pasele moi și laterale, balonul ajungînd în picioarele înaintașilor atunci cînd elvețienii, căpătînd răgazul necesar, își organizau două și chiar trei linii de apărare în fața porții. La aceasta trebuie să adăugăm nervozitatea de care erau stăpîniți toți fotbaliștii noștri, care, în dorința de a forța victoria, au comis greșeli, au tras imprecis, adesea din poziții fără perspective (Dinu, de 4-5 ori). Tot pe seama tracului trebuie puse și acele ezitări ale apărării, acele alunecări (Mocanu) care ne-au dat bătăi de inimă, rarele acțiuni ale oaspeților devenind astfel foarte periculoase. În această repriză, deși dominată teritorial, echipa Elveției a fost aceea care și-a făcut jocul, dînd peste cap planurile formației noastre. A fost, pe

Cristian MANTU
Jack BERARIU

(Continuare în pag. a 3-a)

SPIRITUL DE ECHIPĂ

Erau minutele acelea grele ale începutului. Elvețienii ne zăvoriseră în careul lor. Mocanu, stors de Vuilleumier, părea că nu poate să uite „noaptea de groază" de la Zürich. Domide înota din greu, ca în vis, sub povara debutului. Dumitrache încerca și potrivea tot soiul de chibrituri în casa de fier a lui Michaud, dar totul era în zadar.

În aceste minute grele, cînd tribuna se pregătea să piardă meciul chiar înaintea echipei, un om a țîșnit ca la semnalul clopotului care anunță ultimul tur.

Ieri, pe stadionul „23 August", acest om a fost Radu Nunweiller. Ieri, Radu Nunweiller a conectat întreaga echipă la tensiunea victoriei. Sătmăreanu s-a aruncat înainte, zărind chipul răvășit de efort al lui Radu. Boc a oferit o lecție de sobrietate, jenat parcă de truda supraomenească a lui Nunweiller VI, care traversa terenul în lung și în lat, pentru a uita că jucăm, de fapt, fără extreme. Dumitrache și Domide au venit și ei „la primire", speriați la gîndul că venele celui de al VI-lea Nunweiller ar putea să pleznească.

Apoi a venit pauza. Și din nou ofensiva. O ofensivă în care Ghergheli și-a permis să joace extrem dreapta, văzînd că Radu Nunweiller acoperă totul, întinzînd piciorul la intercepții, economisind sutimi de secundă la preluări, descrîind diagonale sigure pentru deplasarea frontului elvețian, sărind la cap în careul lui Grob și în cel al lui Gornea, permițîndu-și doar luxul de a-și șterge cu mîneca fruntea brăzdată sau părul din care apa curge ca de pe capul unui boxer readus în simțiri în colțul ringului.

Apoi au venit golurile. Cele două goluri de virtuozitate tehnică, desprinse parcă din kinofrescele „vechilor maeștri". La urmă de tot a venit și Dembrovschi, cu intrările lui rafinate, tip Albert. Dar greul luptei a continuat să se desfășoare la mijlocul terenului, dominat pînă în ultimul minut de Radu, care a izbutit să acopere toate unghiurile cu o dexteritate de ... șarnieră.

Veți spune, poate, că elogiul adus lui Radu Nunweiller ar fi trebuit să se adreseze întregii noastre echipe. Această posibilă obiecție omite însă faptul că Radu Nunweiller a realizat „meciul vieții sale" tocmai pentru că a ars timp de 90 de minute la flacăra SPIRITULUI DE ECHIPĂ.

Ioan CHIRILA

CEASURILE AU PORNIT

Pentru că s-a desfășurat într-o simbătă, runda inaugurală a campionatului de șah a coincis cu o serată dansantă organizată în holul Institutului de petrol, gaze și geologie. Norii de fum și muzica stridentă au ajuns pînă în sala de joc. Dar șahiștii au, din fericire, o foarte mare putere de deconectare. Motiv pentru care Reicher nici n-a băgat de seamă că toată combinația sa cîștigătoare din partida cu Szabo s-a desfășurat pe un ritm de „shake", după cum Urzică va afla abia acum că a condus atacul din întîlnirea cu Segal în timp ce se interpretau foarte stîngaci, cîteva melodii din repertoriul lui Nat King Cole! Drimer și Voiculescu au remizat într-o clipă de liniște: dansatorii se aflau la bufet.

Iată rezultatele acestei runde de zgomotoase: Reicher — Szabo 1—0, Drimer — Voiculescu ½—½, Urzică — Segal 1—0, Vaisman — Șuta 0—1, Stanciu — Zara 1—0, Ghizdavu — Mititelu ½—½, Varabiescu — Pavlov ½—½, Buza — Botez ½—½, Troianescu — Mozeș ½—½.

(V. Ch.)

ORDINEA CELOR 20

1. Reicher, 2. Ungureanu, 3. Urzică, 4. Vaisman, 5. Ghizdavu, 6. Stanciu, 7. Drimer, 8. Varabiescu, 9. Buza, 10. Troianescu, 11. Mozeș, 12. Botez, 13. Pavlov, 14. Voiculescu, 15. Zara, 16. Mititelu, 17. Șuta, 18. Segal, 19. Teodorescu, 20. Szabo.

Doi dintre componenții echipei de floretă a României, campioană balcanică: maeștrii emeriți ai sportului Mihai Țiu și Ionel Drimbă...

Campionatul balcanic de scrimă pe echipe

ROMÂNIA VICTORIOASĂ LA FLORETĂ BĂIEȚI... ...IAR BULGARIA LA SABIE

CAMPIONATUL BALCANIC DE SCRIMĂ a continuat sîmbătă cu întrecerile pe echipe la sabie și floretă bărbați.

La sabie, echipa României a debutat cu o victorie lejeră, la 3-ul Greciei: **6—3. Budahaziu** a punctat de 3 ori (5—2 cu Krivas, 5—3 cu Gusopoulos și 5—4 cu Hagisarantos), **Bădescu** de două ori (5—3 la Krivas și Gusopoulos), iar **Nilcă** o singură dată: 5—1 cu Hagisarantos. Sabrerii greci au obținut cîte o victorie. Meciul a fost la discreția reprezentanților noștri, care nu l-au folosit pe **Vintilă**...

Tot în primul tur, Iugoslavia a dispus de Turcia cu 8—1 (Masa și D. Djokici cîte 3, S. Djokici 2, resp. Argün).

În turul II, echipa României a stat. În acest tur, Bulgaria a realizat o victorie comodă, cu 7—2 la Iugoslavia (Atanasov 3, Stavrev și Spiridonov cîte 2, resp. D. Djokici 2), în timp ce Turcia a dispus de Grecia cu 8—1: Tayla și Ocgüder cîte 3, Argün 2, resp. Gusopoulos.

Turul III a adus o nouă victorie a sabrerilor români, de data aceasta la scrimerii iugoslavi. Scor: 6—3. Cel mai activ om din echipă a fost **Bădescu**, neînvins: 5—2 cu S. Djokici, 5—3 cu Masa și 5—4 cu D. Djokici. **Nilcă** a realizat două victorii (5—0 la Masa și 5—4 la D. Djokici), iar **Vintilă** o victorie (5—3 la Masa).

Într-un alt meci, Bulgaria, care se anunță o serioasă pretendentă la locul I, a întrecut Turcia cu 8—1: Stavrev și Spiridonov cîte 3, Nikolov 2, resp. Ocgüder.

Seb. BONIFACIU
Tiberiu STAMA

(Continuare în pag. a 4-a)

LA 6 ANI!

Cei 7 ani de acasă au rămas 6, căci din acest an majoritatea copiilor de 6 ani din țara noastră au început să meargă la școală.

Ce înseamnă aceasta pentru română, matematică, științele naturii — știm. Dar pentru educație fizică?

Cînd am fost cu o delegație de profesori, acum doi ani, în Anglia, ne-a surprins, în școlile primare, prezența copiilor de 6 ani și chiar mai puțin.

Și pur și simplu am rămas uluiți cînd am văzut că în unele școli, cam 80 pentru întreaga Londră, copiii învață să înoate chiar în bazinele liliput ale școlii, făcute din lemn și material plastic.

Am rămas încîntați și de porticurile care se desprindeau din pereți, în cîteva secunde, și mai ales cu cuburile colorate pe care copiii zburdau fericiți și la libera lor fantezie, ca într-o vacanță, pe stînci, la țărm de mare.

Astăzi, cînd inițierea în toate sporturile și, mai ales, în cele de îndemînare, se începe neverosimil de timpuriu (3—4 ani pentru înot, patinaj și schi, 5—6 ani pentru șah și gimnastică, 6—8 ani pentru jocuri sportive), școlarizarea copiilor la 6 ani trebuie să capete pentru noi deosebite semnificații.

Mai întîi va trebui să mărim împărăția jocurilor din parcurile de recreație ale copiilor. Apoi, să căutăm preludii de mișcare mai potrivite și plăcute pentru copiii din grădinițe.

În sfîrșit, în unele orașe, acolo unde este posibil, să se înceapă de acum, firește în joacă, formarea de deprinderi motrice și sportive.

Lucrul nu este complicat și toată lumea va fi de acord că așa e bine. Dar pentru aceasta, trebuie concepție, bază materială, metodă de pregătire.

Și fiindcă nimic nu convinge astăzi mai mult, pe copii, pe părinți și pe... bunici, de bucuria și necesitatea mișcării în natură, între prieteni, decît imaginea, credem că primul argument va trebui să fie filmul.

Am gîndit adeseori, dar din păcate n-am realizat pînă astăzi, un film al acestei vîrste minunate, pe care, se pare, că am avut-o chiar noi, cîndva. În visele noastre cele mai frumoase, în color — astăzi se poate visa și așa — numeam acest film al vîrstei fericite „Copii, iubiți mișcarea". Dar, purtați de vise, să nu uităm realitatea. Pe cei care predau educația fizică și locurile unde ea se predă.

Ar fi încă bine ca literatura de specialitate în acest domeniu să fie săracă. Dar, spre părerea noastră de rău, ea aproape nu există. Experimente, cu rarisime excepții, nu s-au făcut. Iar materialele sportive pentru această vîrstă sînt și ele aproape inexistente.

Atunci ce există, oameni buni, ne veți întreba, dojenindu-ne, acuzîndu-ne de scepticism. Nu, nu sîntem sceptici, dar trebuie să privim altfel lucrurile decît acum cîteva decenii.

Desigur, sînt în țară învățători inimoși și pricepuți. Și școli cu baze sportive la fel de amenajate ca pentru cei mari. Sînt și biblioteci de specialitate cu cărți privind tema noastră. Dar, nu îndeajuns!

Educație fizică și timpurie inițiere sportivă la 6 ani! Un vis așteptat de multă, foarte multă vreme și foarte multe generații. Ar fi atît de trist să fim dezamăgiți și, mai presus de toate, să ratăm această generoasă idee.

Virgil LUDU

AZI, PRIMUL MECI INTERNAȚIONAL AL SEZONULUI DE HOCHEI:

ROMÂNIA—BULGARIA

Amatorii de hochei din Capitală vor asista astăzi, de la ora 18, pe patinoarul „23 August", la prima întîlnire internațională din acest sezon: ROMÂNIA — BULGARIA. Partida va fi condusă de cuplul cehoslovac Ordlich Bartik și Karel Svoboda. În deschidere, de la ora 16, meciul de juniori dintre Steaua și Dinamo.

ASTĂ-SEARĂ, ÎN SALA FLOREASCA

FOȘTII ȘI ACTUALII CAMPIONI AI LUMII LA HANDBAL — FAȚĂ ÎN FAȚĂ!

■ DECLARAȚIILE ANTRENORULUI BEDRICH KÖNIG ■ DUDA, ARNOST ȘI HAVLIK SÎNT OPTIMIȘTI ■ A. MARES — O SPERANȚĂ CE-L PREFIGUREAZĂ PE RENUMITUL MARES

Deși la ora 15, cînd sosea echipa Cehoslovaciei, meciul de fotbal cu Elveția era în plină desfășurare, nenumărați vizitatori erau prezenți la Aeroportul Băneasa, dornici să-i vadă, cu un ceas mai devreme, pe campionii lumii. Și satisfacția le-a fost cu atît mai mare, cu cît jucătorii cehoslovaci, aflați într-o excelentă dispoziție, au împărțit cu amabilitate autografe.

În ceea ce ne privește, am întîmpinat o surpriză. Pregătiți să solicităm oaspeților părerile și pronosticurile asupra meciului de astăzi, ne-am găsit asaltați de o suită de întrebări privind echipa noastră (componență, remanieri, tactică de joc) și ultimele ei rezultate. Pe lîngă interesul pe care-l prezentau pentru ei aceste informații, „manevra" reprezenta, în fond, o subtilă sustragere de la interviuri.

Atacăm și, cu volubilitatea-i cunoscută, DUDA mărturisește: *„Deși am jucat de nenumărate ori cu românii, mîine* (n.r. astăzi) *ne vom afla în fața unei formații aproape necunoscute nouă. Am aflat că echipa este mult întinerită și, desigur, tactica ei de joc este acum alta."* *„Cu atît mai dificilă va fi misiunea mea"*, consideră portarul ARNOST, eroul „mondialelor" din 1967. Apreciere pe care HAVLIK o completează: *„De altfel, toate partidele noastre cu românii — fie cele susținute de echipa națională, fie*

Nușa MUȘCELEANU

(Continuare în pag. a 4-a)

Lotul handbaliștilor cehoslovaci la sosirea pe aeroport

Foto: B. Vasile